

МОРЕПЛАВАНЕТО Е ПОКАЗАТЕЛЪ
ЗА БЛАГОСЪСТОЯНИЕТО НА НАРОДА

ВЕСТНИКЪТЪ
Е БЕЗПЛАТЕНЪ

НАРОДИТЪ ИМАТЪ НУЖДА ОТЪ МОРЕ,
КАКТО ХОРАТА ОТЪ ВЪЗДУХА.

406. Варна—Градската библиотека.

МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

ДЪРЖАВАТА СЪ АРМИЯ
ИМА ЕДИНЪ ЮМРУКЪ.
ДЪРЖАВАТА СЪ АРМИЯ
И ФЛОТЪ—ГИ ИМА ДВА!

ДВУСЕМИЧНИКЪ ЗА МОРСКА ПРОСВЕТА И ОБНОВА

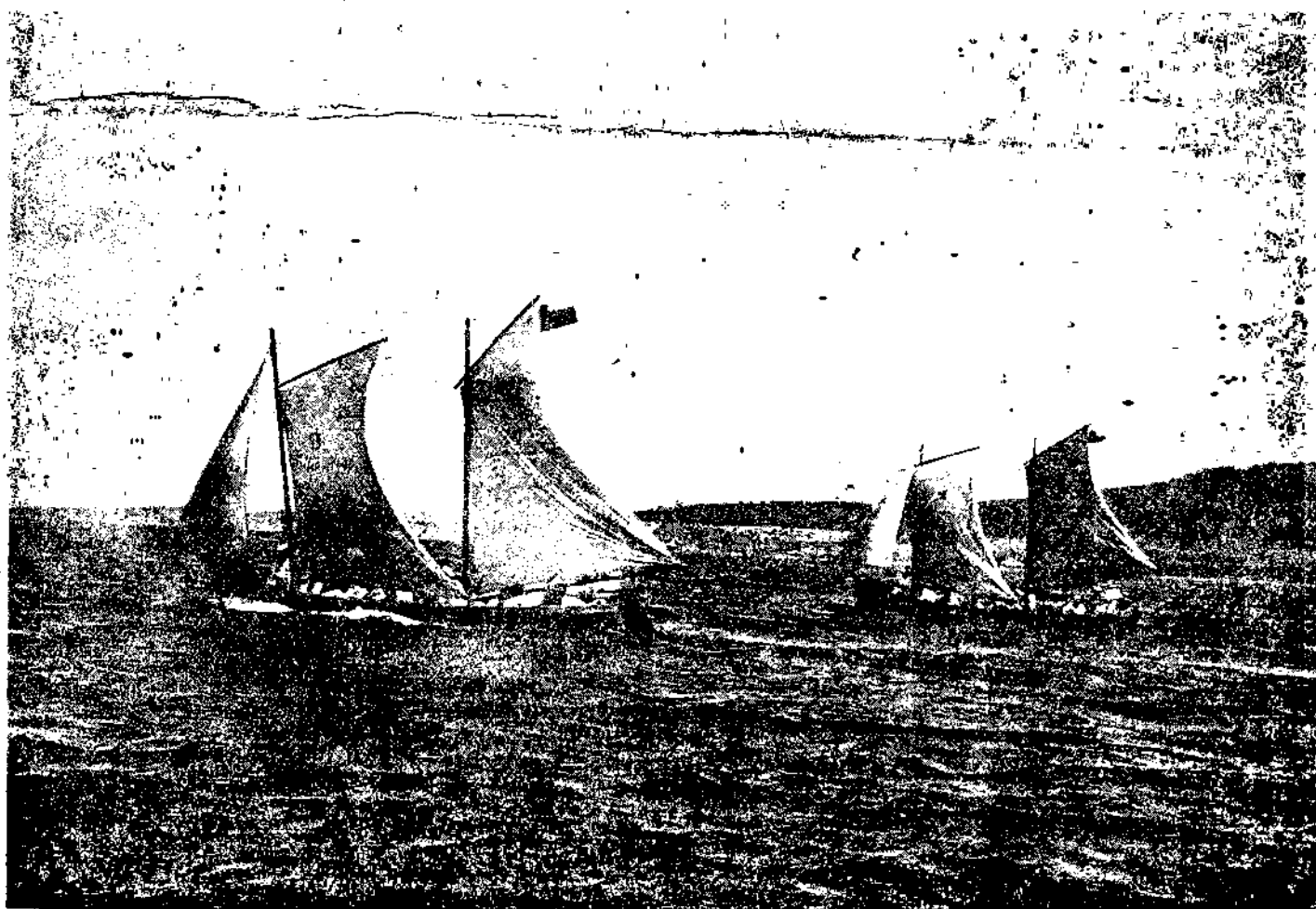
ДЪКОВОДИ РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Година II.

Варна, 15. септември 1936 год.

Брой 49.

Не чакай да създаваш флотъ когато те нападнатъ, защото не се копае
кладенецъ, когато ожеднѣешъ.

МОРСКИТЪ СЪСТЕЗАНИЯ ВЪ ВАРНА.
Моментъ отъ състезанието по вѣтроходство съ лодки десеторки.

КАЛЕНДАРЪ НА
„МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“

На 5 септември 1916 год. 2 портова рота въ съставъ трима офицери и 195 подофицери и моряци, заедно съ единъ офицеръ и 40 души моряци наблюдатели и телефонисти сж се натоварили на торпедоносците „Шумни“, „Смѣли“, „Храбри“, „Строги“ и „Летящи“, съ които заминали презъ северния проходъ за заемане на Балчикъ, Каварна и Калиакра.

На 6 септември командира на портовата дружина заедно съ 45 моряка сж били разтоварени отъ торпедоносците въ Балчикъ, когато заели безъ съпротива. Сжщия денъ други 142 наши и 8 германски моряци съ две картечници сж слѣзли и заели града Каварна. По сжщия начинъ сж били разтоварени 40 души телефонисти и наблюдатели на носъ Калиакра, който билъ изоставенъ отъ противника.

На сжщия денъ—6 септември 1 портова рота, въ съставъ двама офицери и 220 моряка, се е натоварила на торпедоносците „Шумни“, „Строги“, „Летящи“, „Храбри“ и влѣкача „Варна“ за пренасянето въ Балчикъ и усиление на 2 портова рота. Презъ нощта сж се разтоварили всички моряци и корабите сж се завърнали благополучно, като цѣлиятъ десантъ е билъ завършенъ безъ жертви.

На 11 септември 1916 год. въ 22 часа полудивизиона торпедоносци „Смѣли“, „Шумни“ и „Строги“ е излѣзълъ презъ северния проходъ за Калиакра, да търси и атакува намиращите се тамъ неприятелски кораби. На около 5—6 мили южно отъ Балчикъ и 3—4 мили източно отъ Екрене, торпедоносците се натъкватъ на неприятелски мини, въ резултатъ на което, торпедоносецъ „Строги“, отъ взривъ на мина подъ него, получава лека повреда въ кърмата. Въ 23 часа и 35 минути се взривава друга мина подъ торпедоносецъ „Шумни“, който получава голѣмъ отворъ въ задната частъ—офицерското помѣщение, поради което билъ лишенъ отъ възможностъ да се движи. Торпедоносците „Смѣли“ и „Строги“, предполагайки, че сж атакувани отъ подводникъ, оставятъ лодките за спасяване обслугата на „Шумни“ и се отдалечаватъ къмъ Варна. „Шумни“, безъ да може да се движи, се е държалъ още 3 часа надъ водата. На него сж били приспособени нѣколко платнища като вѣтрила, благодарение на което торпедоносецъ е успѣлъ да се приближи до брѣга и да спаси обслугата си.

ХРОНИКА

Излѣзла е отъ печатъ книгата „Корсари“ отъ известния на всички отъ колоните на сп. „Морски прегледъ“ лейтенантъ Валентинъ Паспалеевъ (мичманъ отъ флота).

Книгата съдържа много и отбрани разкази, епизоди и др. отъ действията на море презъ Голѣмата война 1914-18 г. Самите разкази сж така подбрани, подведени и изящно написани, че съ право книгата може да се нарече перлъ отъ най-сѣйни, героични и пълни съ висша проява на най-високи военни добродетели дѣла.

Прелиствайки книгата, човѣкъ неволно се понася по лазурните морета и необятната океанска ширь, а предъ очите му почватъ да се редятъ картинно, а не скучно както казва самъ авторътъ, героични подвизи единъ отъ другъ по интересни, по-възхитителни и по-славни; подвизи на шепа моряци, които далечъ отъ Родината, плъзнали по несбятната морска ширь, съ безкраенъ героизъмъ и несъкрушимъ като океана моряшки духъ, изпълненъ отъ горещо желание да дадатъ своята данъ за слава и честъ на Родината, съ нечуванъ героизъмъ и неизмѣримо презрение къмъ смъртта, слагатъ своя животъ.

Книгата описва наистина велики моменти отъ още по-великата борба на море.

Тя е изпѣтрена съ високо наиздателни разкази за високи добродетели и добре изпълненъ дългъ.

Начина на изложението и хубавия стилъ я правятъ полезно и забавно четиво за всѣки.

Книгата заслужава да краси всѣка морска библиотека.

Като се има предъ видъ, че книги отъ подобенъ характеръ сж цененъ приносъ къмъ бедната наша морска литература, дѣлото на автора ѝ заслужава гореща похвала и пълна подкрепа.

Цената на книгата 45 лева, при този обемъ и съдържание е нищожна и я прави достъпна за всѣки морякъ и ратникъ на морската идея.

Книгата на лейтенантъ В. Паспалеевъ се препоръчва горещо на всички.

Тѣй като тя е отпечатана въ ограниченъ размѣръ, желателно е ония четци отъ „Морски прегледъ“, които желаятъ да я иматъ, да съобщатъ веднага въ редакцията на вестника или на право до автора въ Морска Полицийска Служба, за да му се запази.

ВЕСТНИКЪТЪ Е БЕЗПЛАТЕНЪ

ПОЩА

Редакцията благодари за следните постижипи дарения:

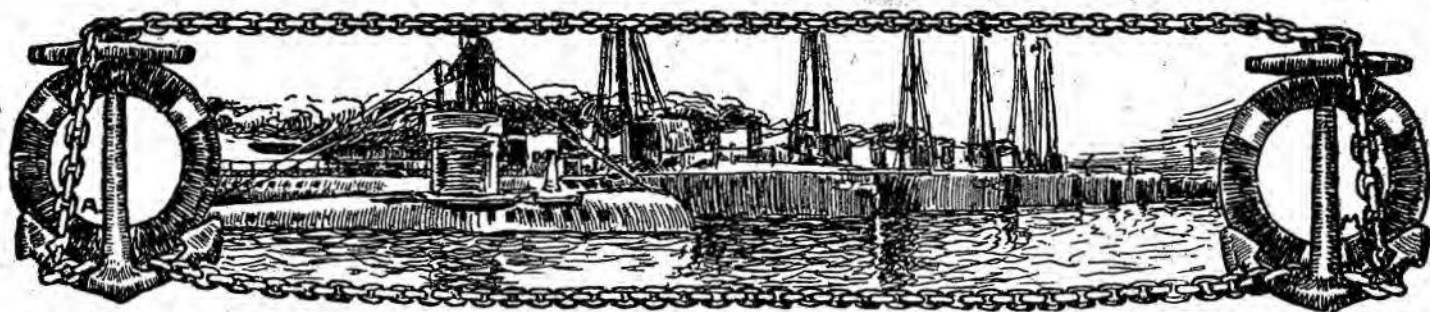
1. Руско С. Русковъ отъ Варна сумата 30 лева.
2. Богданка Касжрова, учителка въ гр. Казанлъкъ, сумата 25 лева.
3. Отъ Морския Музей Варна сумата 20 лева.
4. Василь Върбановъ—тенекеджия В.ж.п.секция—Варна, сумата 20 лева.
5. Тодоръ Р. Пауновъ отъ гр. Варна, сумата 20 лева.
6. Стойко Д. Механджиевъ отъ гр. Варна, сумата 20 лева.
7. Христо Ст. Великовъ отъ гр. Варна, сумата 20 лева.
8. Стоянъ П. Баевъ отъ гр. Варна, сумата 20 лева.
9. Стоянъ Н. Стояновъ отъ гр. Варна, сумата 20 лева.
10. Илия Ив. Халачевъ отъ гр. Варна, сумата 20 лева.
11. Кирилъ Цв. Пешевъ отъ гр. Варна, сумата 20 лева.
12. Маринъ Д. Петковъ отъ гр. Варна, сумата 20 лева.
13. Дончо Г. Прокоповъ отъ гр. Варна, сумата 20 лева.
14. Алекси Ивановъ отъ гр. Варна сумата 20 лева.
15. Петъръ Юр. Куюмджиевъ отъ гр. Варна, сумата 20 лева.
16. Георги Асеновъ ученикъ VII кл сумата 10 лева.

(Следва)

Въ отговоръ на многобройните запитвания, кжде да се изпращатъ волните дарения за вестника и за улеснение на нашите четци отъ Варна, съобщаваме, че сумите за двуседмичника могатъ да се предаватъ и въ печатницата на Морската Полицийска Служба, находяща се на пазаря и въ сѣдство на пожарната команда срещу фабрика „Вулканъ“—учебната работилница.

Въ отговоръ на постижилите запитвания за цената на вестника и условията за получаването му, известяваме на изявилите желание да се абониратъ, че вестника се изпраща даромъ, по възможностъ на всички, които желаятъ да го получаватъ, безъ вноска за абонаментъ; редакцията приема само дарения, които за въ бъдеще ще се публикуватъ въ отдѣла Поща.

— Известяватъ се сътрудниците да съобщаватъ автора и източника на преводните статии. Безъ тия данни статиите се считатъ нередовни и нѣма да бъдатъ помѣствани въ вестника.

МОРСКИТЪ СЪСТЕЗАНИЯ.

Ежегодно въ всѣка морска държава се устроят „морски седмици“, на които корабитѣ и личниятъ съставъ на флота произвеждатъ всестранни морски състезания.

Последнитѣ иматъ за задача да демонстриратъ предъ гражданството постиженията, напредъка и готовността на морскитѣ сили.

Морскитѣ състезания представляватъ действително най-голѣмо, най-желанно и очаквано съ повишенъ интересъ годишно събитие, посещавано масово отъ всички слоеве на обществото и ръководнитѣ фактори на страната.

Морскитѣ състезания сж били всѣкога живата и най-мощна пропаганда на морското дѣло всрѣдъ народа и сж най-главния лостъ за пораждане ентузиазмъ и стремежъ къмъ създаване, уголѣмяване и подкрепа бойния флотъ на страната.

Ние съ задоволство наблюдаваме прожек-

тирането на множество то тонъ-свѣтовни прегледи, които илюстриратъ нагледно значението на морскитѣ състезания въ голѣмитѣ морски държави и се възхищаваме на величествеността на бойнитѣ кораби и красивитѣ моменти отъ благороднитѣ съревнования между обслугитѣ имъ.

Отъ нѣколко години морскитѣ части, наследници на бившия български воененъ флотъ създадоха традицията за устройване, макаръ и въ по-малъкъ видъ, „морска седмица“, въ която се манифестиратъ постиженията на българския морякъ, обучаванъ и възпитаванъ въ морското дѣло при така осжжднитѣ и нищожни морски срѣдства.

И тая година, въ началото на септември бѣха устроени тридневни морски състезания, посетени масово и следени съ голѣмъ интересъ отъ варненското гражданство.

На тия състезания, младитѣ български моряци показаха отличенъ духъ, дисциплина и подготовка, като предизвикаха възторгъ въ наблюдаващата ги публика.

Обаче, за да иматъ сжщото назначение и предизвикатъ сжщитѣ резултати, макаръ и въ по-малъкъ мащабъ отъ тия въ другитѣ държави, необходимо е тридневнитѣ морски състезания, да взематъ видъ на голѣмо народно морско тържество, което да привлече множество посетители отъ всички краища на родната земя.

Идвайки на морския брѣгъ, българскитѣ граждани ще опознаятъ морето и свързанитѣ съ него начинания и ще оценятъ напълно неотложната нужда отъ създаване и засилване срѣдствата за отбрана на крайбрѣжието и защита морскитѣ интереси на Родината.

Морските състезания въ Варна.

Отъ 4 до 6 септември н. г. предъ водолетището „Чайка“ въ езерото до гр. Варна, се състояха традиционните ежегодни триденни морски състезания, на които показаха своята подготовка, постижения и умение, чиноветъ отъ морските части, наследници на бившия нашъ малъкъ воененъ флотъ: Морска и Дунавска полицейска служба и Морска учебна часть.

Състезанията обхващаха различните видове воденъ спортъ: плуване, скачане, гребане съ лодки, вѣт-

роходство, както и ржчна, прѣпорна, радиотелеграфна и свѣтлинна сигнализация.

Въ тия благородни съревнования взеха участие първенците отъ обслугитъ на всички наши морски и донавски полицейски кораби, а така сжщо и възпитаницитъ на Морското училище.

Макаръ и въ твърде малъкъ мащабъ и съ свършено ограничени срѣдства, тия морски състезания наподобяваха грандиозните морски тържества на бойните флоти въ голѣ-

митъ и малки морски държави, привличащи маса зрители отъ цялата страна, които наблюдаватъ съ ентузиазъмъ пълната готовностъ и бойна мощъ на военните кораби.

Още на 4 септември, предъ водолетището „Чайка“ бѣха застанали на котва въ една линия, паралелно на брѣга, всички кораби отъ Морската полицейска служба. Тия кораби, макаръ и съ приблизително четиридесетъ годишно сжществуване, сж добре запазени, стѣкмени и боядисани, което показва голѣмата опитностъ и старание на българския морякъ за поддържане материалната часть на корабитъ.

Главните състезания започнаха на 5 септември сутринта.

Началото на състезанията се ознаменува съ тържественното вдигане на корабните знамена.

Малко преди 8 часа, обслугитъ на всички кораби, облѣчени въ чиста, бѣла моряшка форма, сж строени на корабната палуба, а на брѣга, съ лице къмъ корабитъ сж застанали стройните редици на състезателитъ отъ Дунавската полицейска служба и Морското училище.

При командата „за знамето мирно“, мелодичните звуци на флотската музика, заела мѣсто на учебния корабъ „Асень“, огласиха съ специалния химнъ на знамето, тихитъ води на езерото.

Точно въ 8 часа, подъ звудитъ на „колъ славенъ“ се издигнаха, бавно и тържественно корабните знамена, следени отъ огненитъ погледи на младитъ моряци, готови да ги покриятъ съ бойна слава въ бранъ за Родината.

Въ 8 часа 20 м., съ даденъ топовенъ истрелъ отъ полицейския корабъ „Храбри“, започнаха състезанията на скачане.

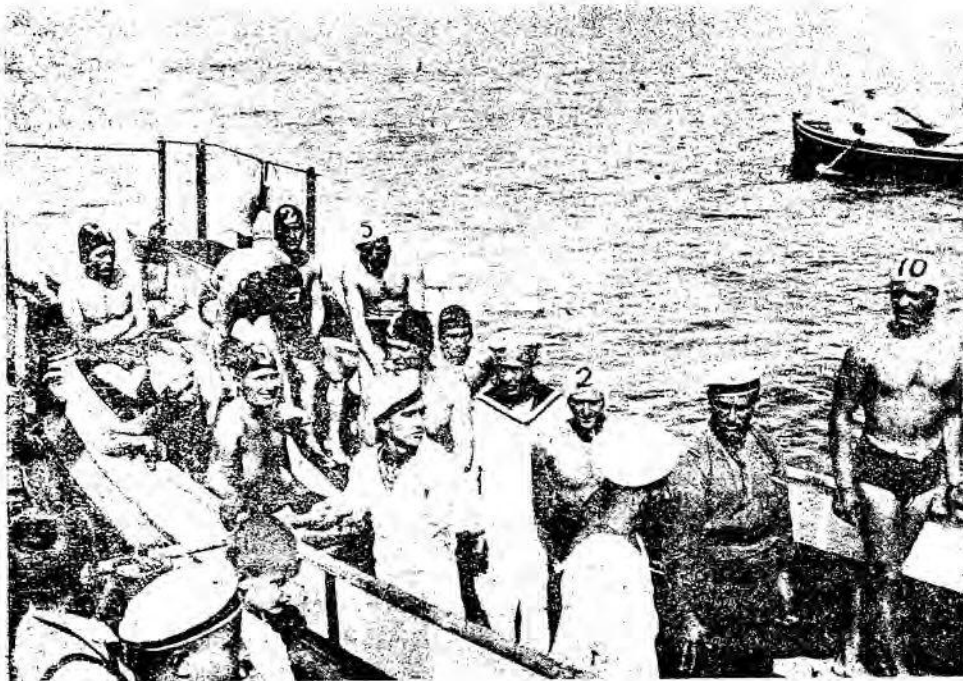
За целта на кораба „Асень“ бѣ построена висока платформа, отъ която стройни и снажни моряци съ бронзови тѣда, въ красиви скокове политнаха къмъ синитъ води на езерото.

Първа награда на скачане взе моряка Александъръ Христовъ Касабовъ, отъ Морска полиц. служба.

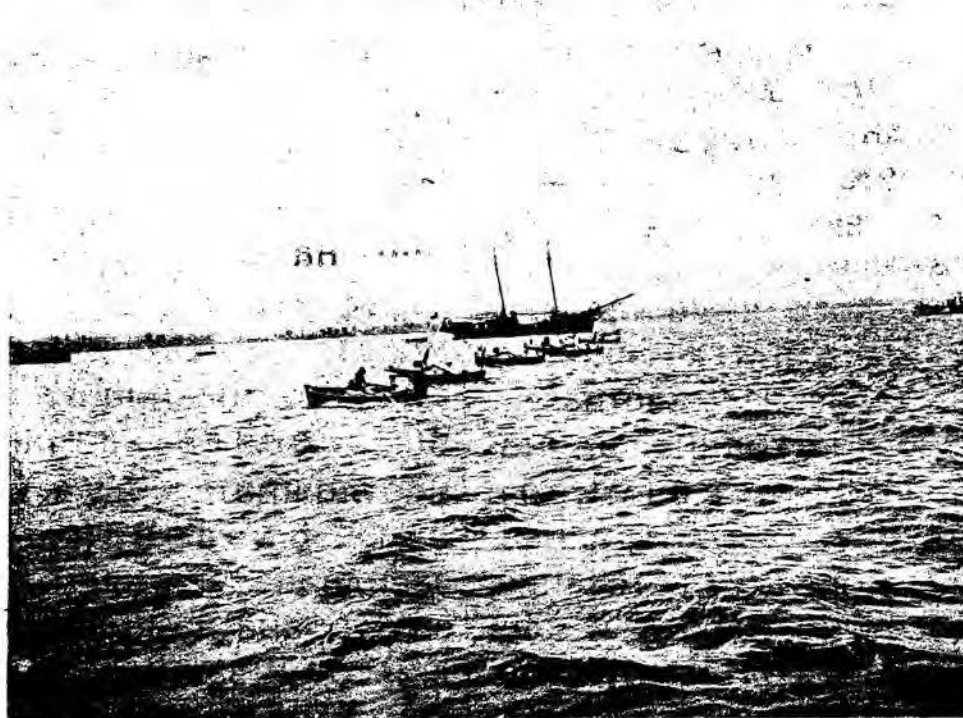
На свободно плуване на разстояние 1000 метра първи пристигнаха както следва:

Отъ офицеритъ: мичманъ II рангъ Любомиръ Давидовъ отъ Морското училище, изминалъ разстоянието за 29 минути и 28 сек.

Отъ подофицеритъ: подофигера Младенъ Ванчевъ Ионцовъ, отъ Морска полицейска служба, изминалъ разстоянието за 26 минути и 42 секунди, а отъ моряцитъ—Кръстю Михайловъ Кръстевъ отъ Мор-

Отвеждане на състезателитъ подофицери къмъ началния пунктъ за плуване.

Начало на състезанието по гребане съ лодки двойки на разстояние 2000 метра.

ското училище, изминал разстоянието за 22 минути и 14 секунди.

Следъ обѣдъ, въ 15 часа се състоя вѣтроходнитѣ състезания на разстояние 1500 метра. Участваха лодки-двойки. Първа пристигна лодката на учебния корабъ „Асень“ отъ Морска полиц. служба съ кърмчия, подофицера Асень Върбановъ.

Състезанията на обикновена ржч-на сигнализация за моряци бѣ спечелена отъ Ангелъ Кирковъ Лилковъ

и Петъръ Атанасовъ Сгуревъ отъ Морска полиц. служба.

На прѣпорната сигнализация за подофицери, първи бѣха класирани подофицеритѣ отъ Морска полиц. служба Василъ Николовъ Стоевъ и Георги Вълевъ Желевъ.

Съ залѣзъ на слънце се спуснаха при особена тържественностъ корабнитѣ знамена.

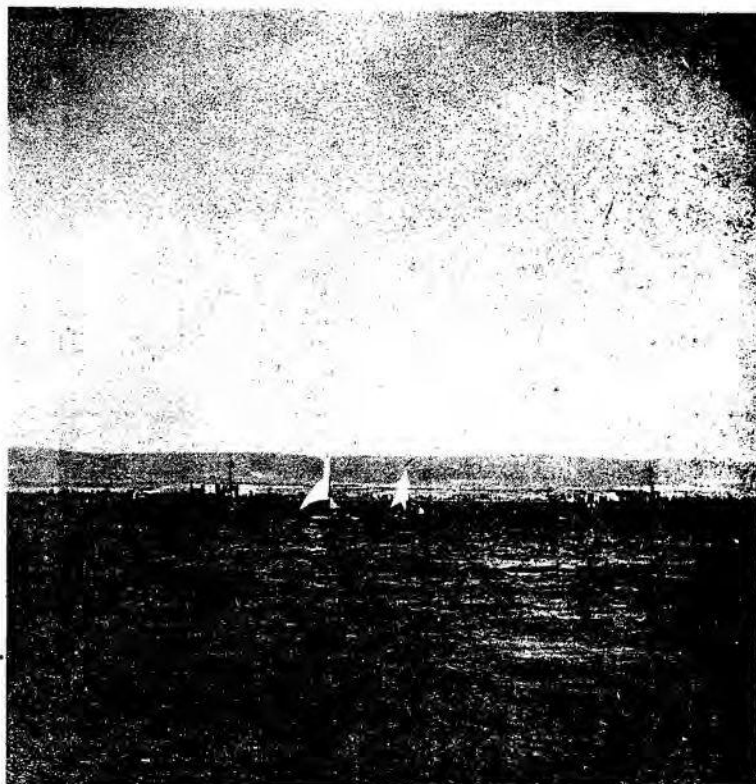
Следъ смрачаване се състояха състезанията по нощна сигнализация съ

едноцвѣтни свѣтлини за офицери, подофицери и моряци. Първи бѣха класирани както следва:

Отъ офицеритѣ: мичманитѣ II р. Юрданъ Пращинковъ и Петъръ Поповъ, отъ Дунавската полиц. служба;

Отъ подофицеритѣ: Юрданъ Добревъ и Иванъ Г. Ионовъ, отъ Морска полицейска служба;

Отъ моряцитѣ: Георги Ангеловъ Поповъ и Илия Тодоровъ Георгиевъ, отъ Морска полицейска служба.

Моменти отъ състезанията по вѣтроходство съ лодки двойки.

На последния день от състезанията, неделя, 6 септември, поради празничния день присъствава множество народъ и официални лица, пренесени още рано зарианъта съ моторнитъ лодки на службата и пристанищния катеръ „Левски“. Много отъ присъстваващитъ дойдоха по сухо пешкомъ и съ други превозни сръдства.

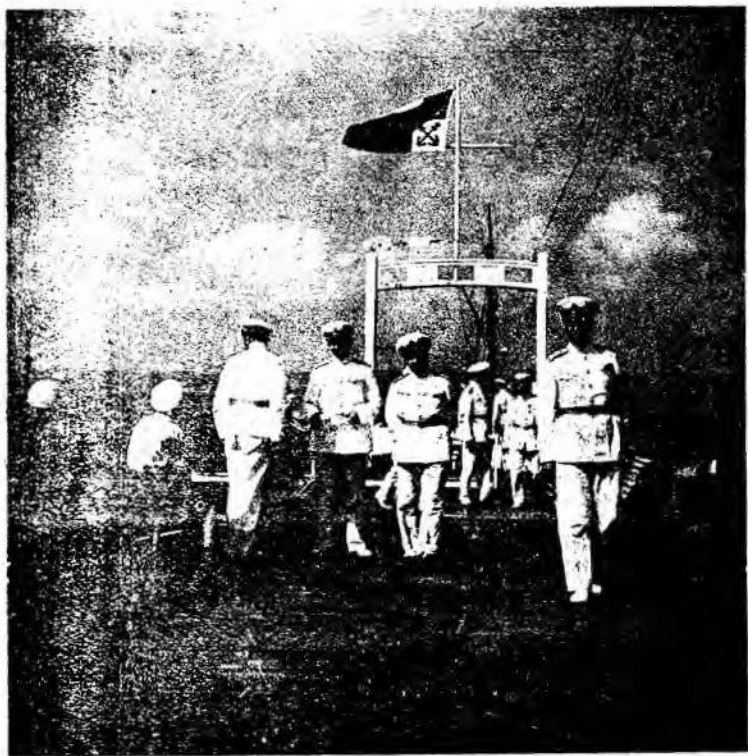
Почти презъ цѣлия день, между

Варненското пристанище, пристана въ езерото при памучната фабрика и водолетището „Чайка“, кръстосваха непрестанно моторни и вѣтроходни лодки, които пренасяха гоститъ, дошли да наблюдаватъ интереснитъ състезания. Както никога, по езерото бѣха плъзнали многобройна флотилия вѣтроходи, разперили грациозно своитъ голѣми бѣли платна, надувани отъ поривистия източень вѣтъръ.

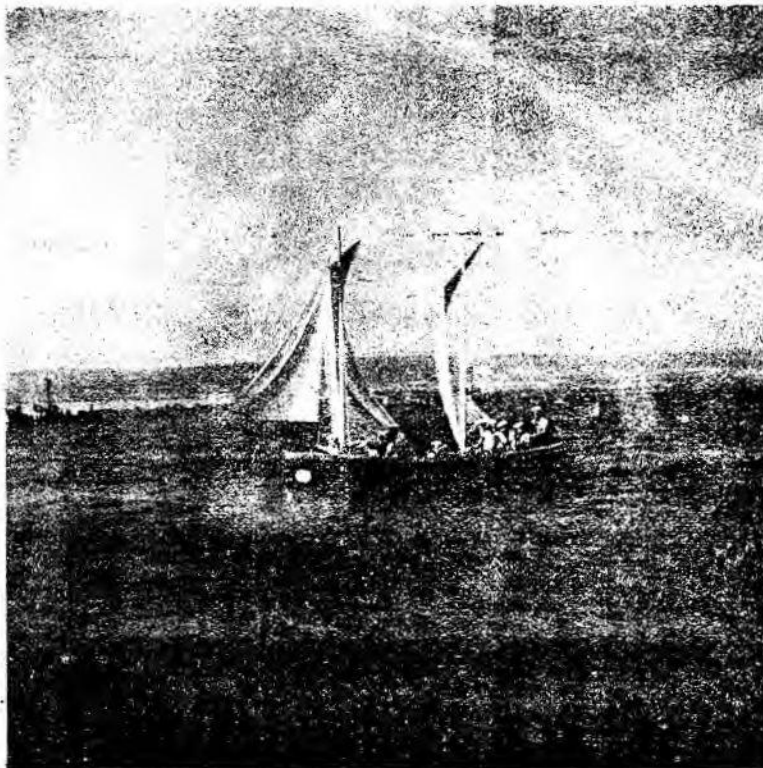
И тоя день, корабнитъ знамена се вдигнаха съ особена, тържествена церемония, която направи силно и затрогващо впечатление на присъстващитъ граждани.

Началото на състезанията се уповести съ топовень гърмежъ, даденъ отъ полицейския корабъ „Храбри“.

На състоялитъ се преди обѣдъ състезания по ржчна сигнализация за подофицери, спечели двойката

Пристана при водолетището „Чайка“.

Моментъ отъ състезанието по вѣтроходство съ лодки десеторки.

Изгледъ на нашитъ полицейски кораби на котва въ езерото

Преценителната комисиия наблюдава състезанието по вѣтроходство съ лодки десеторки.

отъ Дунавска полиц. служба, съ подофицеритѣ Цвѣтко Д. Флоровъ и Димитъръ Д. Атанасовъ.

Състезанието на дневна прѣпорна сигнализация за офицери, бѣ спечелено отъ мичманитѣ II рангъ Юрданъ Пращинковъ и Пѣтеръ Поповъ отъ Дунавската полиц. служба.

Голѣмъ интересъ представляваше състезанието на гребане съ лодки десеторки на разстояние 3000 метра. Облѣченитѣ въ бѣли панталони и въ фланелки на сини и бѣли рейета гребци, които подъ тактъ гребѣха и огъваха съ жилеститѣ си ръце потопенитѣ въ водата гребла, представляваха наистина внушителна гледка. Разпѣнвайки водата, подъ напора на греблата, лодкитѣ бързо се носѣха къмъ цельта.

Първа пристигна лодката на Морското училище съ кърмчия мичманъ II р. Димитъръ Минковъ.

На свободно плуване на разстояние 100 метра, първи се класираха:

Отъ офицеритѣ, мичманъ II рангъ Любомиръ Давидовъ, отъ Морското училище;

Отъ подофицеритѣ, подоф. Младенъ Ванчевъ Ионицовъ отъ Морска полиц. служба, а отъ моряцитѣ — моряка Георги Петровъ Митевъ, отъ сжщата служба.

На плуване съ дрѣхи на разстояние 200 метра, прѣвъ пристигна моряка Кръстю Михайловъ отъ Морското училище.

Следъ обѣдъ се състояха най-интереснитѣ състезания: гребане съ лодки двойки на разстояние 2000 метра и вѣтроходство съ лодки десеторки на разстояние 4000 метра, следени съ видимъ интересъ отъ гражданството.

Първото състезание бѣ спечелено отъ лодката на корабъ „Асень“ съ кърмчия подофицера Асень Върбановъ.

Състезанието на вѣтроходство съ десеторки, което бѣ изпѣстрено съ редица красиви моменти и предизвика особенъ възторгъ въ зрителитѣ, може да се каже, че бѣше ядката на състезанията.

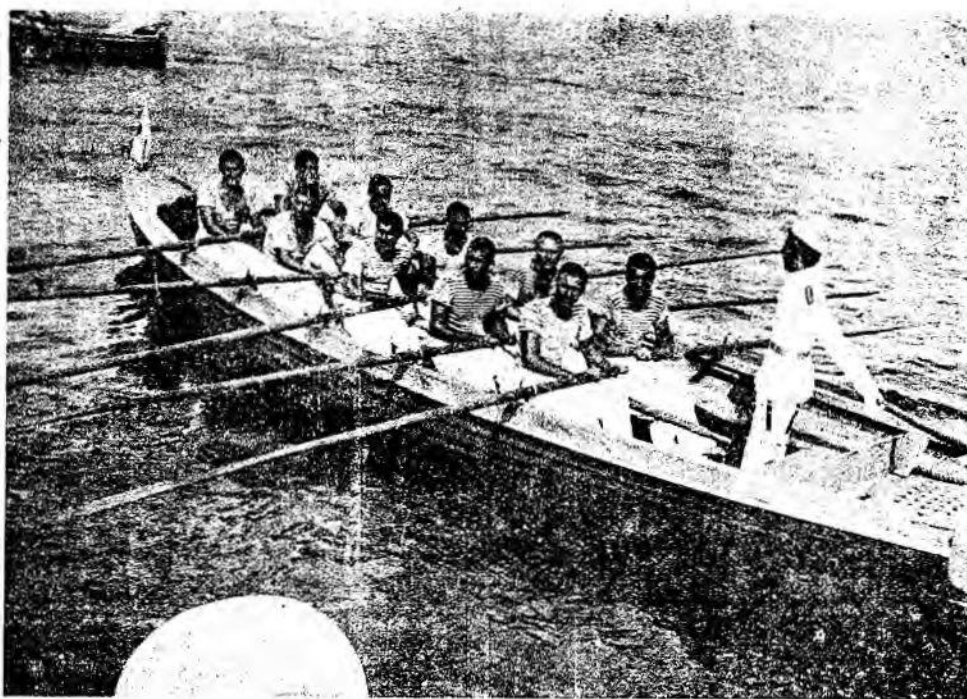
На това състезание се очертахъ отличнитѣ постижения на нашитѣ моряци—офицери, подофицери и моряци, които показаха една плано-мѣрна и отлична подготовка, голѣма сръчностъ и рѣдко безстрашие.

При пуцане на състезаващитѣ

Дѣсно горе: Начало на състезанието по гребане съ лодки десеторки.

Дѣсно въ срѣдата: Лодката десеторка отъ Морското училище спечелила състезанието по гребане на разстояние 3000 метра.

Дѣсно долу: Народътъ на брѣга, наблюдава състезанията.

се по вътроходство лодки десеторки, духаше силен източен поривистъ вѣтъръ. Лодките се пущаха презъ една минута.

Презъ време на това състезание се отбелязаха два момента, които почертах напълно хладнокръвието, умението и сръчността на българския морякъ, да се справя бързо съ създаденитѣ неблагоприятни положения, което би направило честъ и на най-добрия свѣтовенъ воененъ флотъ.

Напримѣръ — вътроходната лодка десеторка отъ Морското училище, командвана отъ мичманъ I р. Иванъ Ивановъ, при тръгването

отъ началния пунктъ, поради силния вѣтъръ загреба съ лѣвата си страна вода и нѣколко секунди се движеше съ голѣмъ ходъ почти наполовина напълнена съ вода, което обстоятелство не смути ни най-малко обслужата.

Последната запази спокойствие и съ сръчностъ съумѣ бързо да приведе лодката въ редъ, която се понесе като бѣла птица къмъ западната вѣха. Тоя моментъ бѣ съпроводенъ съ бурни ржкоплѣскания отъ присѣстващитѣ.

Обаче, образецъ на моряшка съобразителностъ, сръчностъ и безстрашие показва кандидатъ подо-

фицера Стефанъ Димитровъ Новаковъ, родомъ отъ село Басарабово — Русенско, влизащъ въ състава на лодката, командвана отъ лейтенантъ Стефанъ Цаневъ.

При отблъскване на лодката, задното вѣтрило се откачи отъ върхната кука и падна въ лодката, а куката остана при върха на стожера. Десеторката се движеше съ пълнен ходъ и бѣ силно наведена на лѣвата си страна. Единъ морякъ отъ обслужата бързо скочи и се опита да се покатери по стожера, за да снесе куката и закачи вѣтрилото, обаче, поради силното наклоняване, застрашаващо да прекатури лодката, бѣ принуденъ да слѣзе. Веднага следъ това, кандидатъ подофицера Стефанъ Димитровъ Новаковъ, подхождайки отъ ненаклонената страна, подпомогнатъ и отъ съобразителния маневъръ на командира, лейтенантъ Стефанъ Цаневъ и съответната обслуга, бързо и сръчно, подобно на катеричка се изкачи на стожерния връхъ, взе куката, смъкна я долу и закачи задното вѣтрило, което веднага бѣ издигнато до своето мѣсто. Благодарение на това, лодката можа нормално да продължи състезанието.

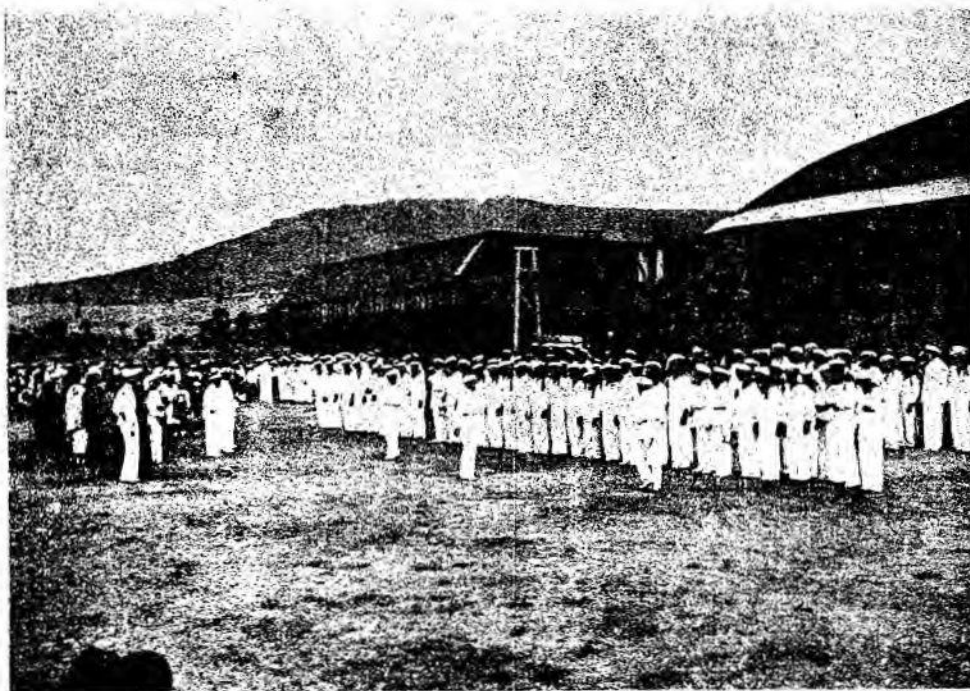
Маневъръ на кандидатъ подофицера Стефанъ Димитровъ Новаковъ — толкова мигновенъ смѣлъ, и сръченъ, предизвика истински вѣзторгъ въ цѣлата наблюдаваща публика ксѣто спонтанно и непринудено извика „Браво!“ и му ржкоплѣска продължително.

И действително, този маневъръ бѣше толкова рѣдкъ, смѣлъ и отличенъ, че може да се счита за гордостъ и честъ, дори и за обслугитѣ на най-голѣмия и най-обучения свѣтовенъ воененъ флотъ.

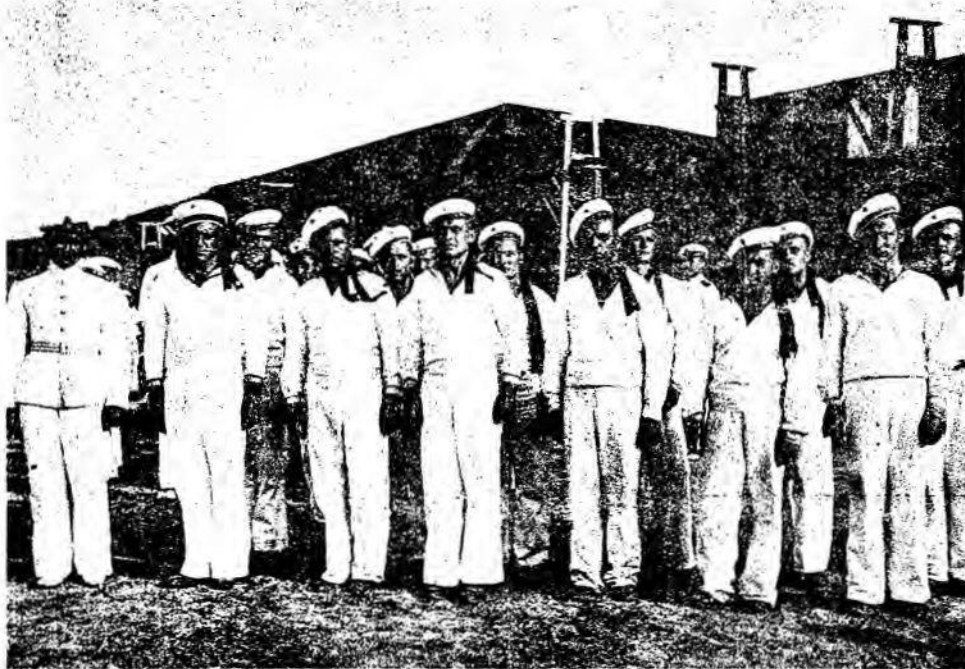
Чрезъ тоза смѣло и сръчно действие на кандидатъ подофицера Стефанъ Димитровъ Новаковъ и цѣлата обслуга на лодката, българския морякъ се издигна твърде много въ очитѣ на присѣстващитѣ наблюдатели.

Водниятъ спортъ е най-приятниятъ. Той развива тѣлото и калява духътъ най-бързо и най-сигурно.

Водниятъ спортъ създава смѣли моряци, необходими за родното плаване.

Първенцитѣ отъ различнитѣ видове състезания строени за получаване награди.

Обслужата на лодката десеторка отъ Морска полиц служба спечелила състезанието по вътроходство на разстояние 4000 метра.

Преценявайки тоя достоенъ за похвала жестъ на кандидата под-офицера Стефанъ Димитровъ Новаковъ, началника на Отдѣлението за Морската и Дунавска полицейска служба, г. капитанъ I р. Сава Ивановъ издаде специална благодарствена заповѣдъ, като за проявената смѣлостъ, съобразителностъ и безстрашие, възнагради подофицера съ единъ джобенъ часовникъ съ надписъ:

„За отлични моряшки качества“

Движени съ голѣма бързина отъ духащия силенъ поривистъ вѣтъръ състезаващитъ се лодки зацариха водитъ на езерото, лакатушейки между различнитъ вѣхи означаващи пжтя, и се насочиха къмъ крайната целъ.

При благородно съревнование и съ искусно маневриране, първа пристигна лодката на Морската полицейска служба, пусната трета поредъ и управлявана отъ мичманъ II р. Димитъръ Паскалевъ, който изтръгна заслужени аплодисменти.

При особенна тържественностъ и въ присѣствието на струпалия се народъ, началника на Отдѣлението за Морска и Дунавска полицейска служба, капитанъ I р. Сава Ивановъ, следъ подходяща сбита и съдържателна речъ, въ която подчерта добрия редъ и дисциплина и отличнитъ постижения, показани отъ офицеритъ, подофицеритъ и моряцитъ състезатели, раздаде лично наградитъ и обяви тридневнитъ морски състезания за приключени.

Многобройния народъ, видимо доволенъ отъ постиженията и образцовия редъ на състезанията бѣ натоваренъ и пренесенъ съ моторни лодки на полицейскитъ кораби.

При захождане на слънцето се дадоха топовни салюти и при особена тържественностъ се спуснаха корабнитъ знамена.

Следъ това всички кораби се снеха отъ котва, и съставлявайки дълга ковалкада, наредени въ една линия и строй върволица се отправиха къмъ канала и Варненското пристанище, гдето снеха гоститъ, които останаха много доволни и съ отлични впечатления отъ морскитъ състезания. К.

ВѢТРОХОДСТВО

Вѣтроходството далечъ не е само една сръчностъ — то е своеобразна наука, която се усвоява при прилагането ѝ.

Мъртвитъ предмети — стожери, вѣтрила, вжжета и други необходими вещи — въ ржцетъ на изкустнитъ вѣтроходци веднага оживѣватъ. Корабътъ е подъ вѣтрила: погледнете го! Не прилича ли той на бѣлокрила птица, прорѣзваща съ своята

грѣдъ развълнуванитъ води? Неговата обслуга влиза въ съюзъ съ вѣтъра, обединяватъ се усилията на човѣшката ржка съ устрема на природата — ето вѣтроходството!

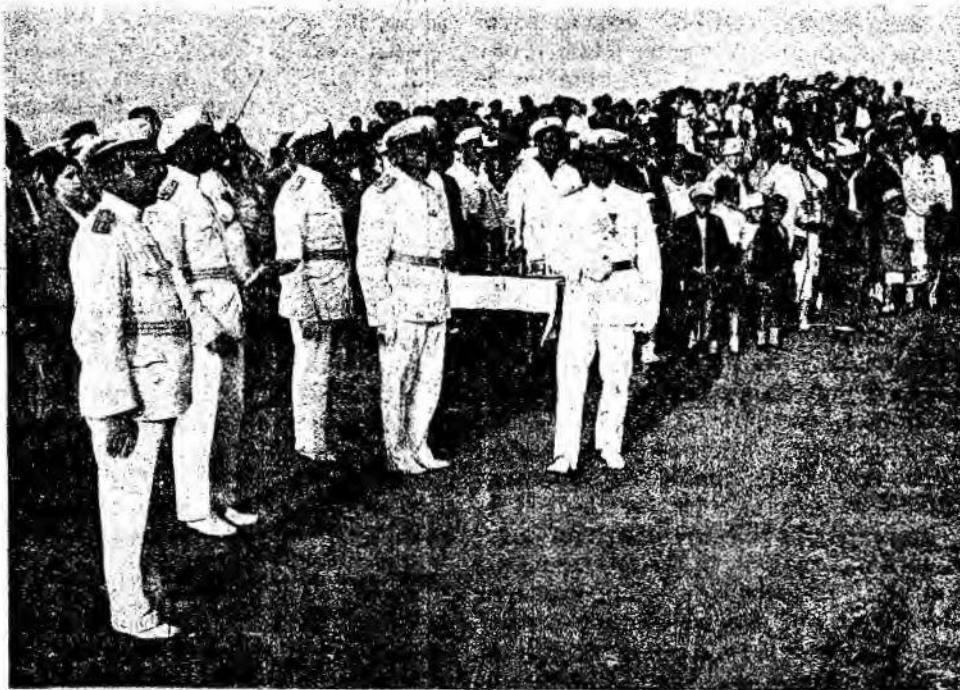
Колко обикновенно, просто и така безинтересно е всичко това при повърхностенъ погледъ! Всжщностъ, касае се за една сложна дейностъ, чиито предпоставки правятъ отъ вѣтроходството единъ спортъ, въ който се преплитатъ смѣлостта, знанието и опита.

Вие усърдно сте изучили всички видове вѣтроходни стѣкмявания — споредъ числото на стожеритъ, споредъ кройката и разположението на вѣтрилата, знаете по име и от-

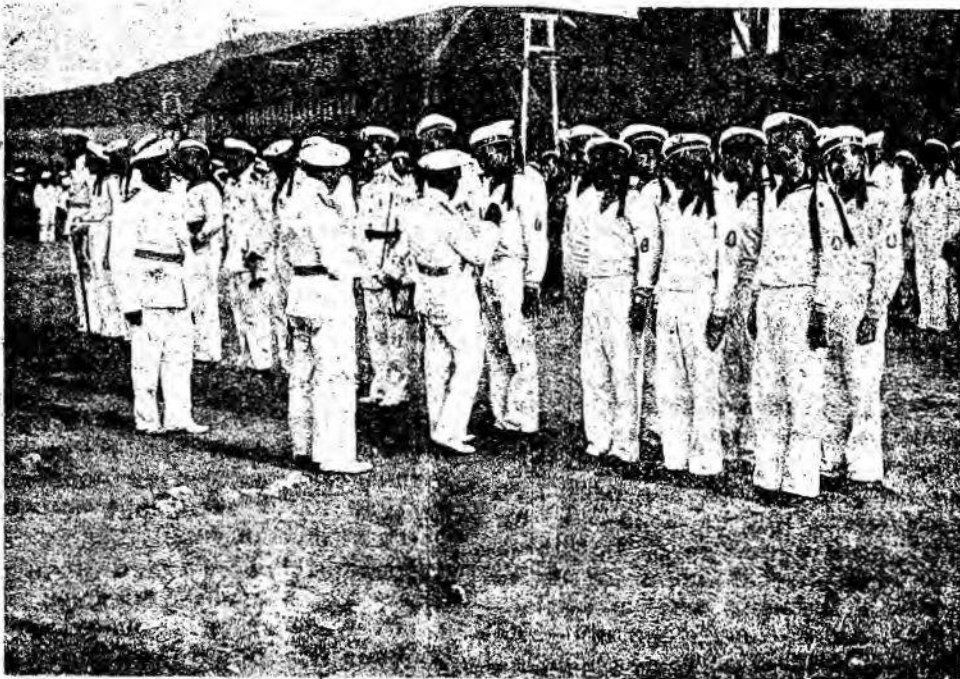
лично познавате всички части и уреди на стѣкмяването и при това можете съвсемъ точно да приготвите стожеритъ и платната, и да боравитъ съ тѣхъ презъ цѣлото пжтуване до снимането имъ — се пакъ, вие оставате бездушни кукли, ако не установите жива духовна връзка съ вѣтъра. Сродяването съ вѣтъра — ето тайната на вѣтроходството!

Името, силата, посоката и трайността на вѣтъра, кога ще се появи и какъ най-добре ще бжде използванъ! — Това сж тревожнитъ мисли за вѣтроходцитъ.

Вѣтроходството е жизнено и вѣчно ново начало, което превъзпитава духа и заякчава тѣлото!... К. К.

Началника на Морската и Дунавска полицейска служба и Морска учебна частъ, г. капитанъ I р. Сава Ивановъ, въ време произнасянето речъ преди раздаване на наградитъ

Началника на Морскитъ части, г-нъ капитанъ I р. Сава Ивановъ, окача лично наградитъ на отличилитъ се състезатели.

МОРСКИ ВЕСТИ

Сведения за чуждите военни флоти.

Англия

По настоящемъ въ английскитъ корабостроителници се намиратъ въ постройка следнитъ кораби, по-голямата частъ отъ които ще бждатъ довършени презъ настоящата година, а останалитъ най-късно до лѣтото 1937 год.

1. Леки кръстосвачи 10 съ общъ тонажъ 82,400; Осемъ кръстосвача иматъ водоизмѣстване по 9,000 тона, а два; „Penelope“ и „Auriga“—по 5,200 тона.

2. Флотиловодачи 2 по 1475 тона.

3. Изтрѣбители 23 съ общо водоизмѣстване 34,550 тона.

4. Подводници 7 съ общъ тонажъ 7,630.

Торпедни лодки „Тортикрофтъ“.

Английскитъ флотъ, който отъ 1932 год. бѣ преустановилъ постройката на бързоходнитъ торпедни лодки, въ края на миналата година наново е построилъ 6 подобни лодки, като презъ настоящата година е възложилъ на фирмата „Тортикрофтъ“ постройката на още 6, имащи следнитъ данни: въоръжение: 2 торпедни тръби, картечници и водни бомби; скоростъ при пълненъ запасъ течнo гориво 48, а при развалнувано море и силенъ вѣтеръ—33 мили.

Въоръжаването на английскитъ бойни кораби съ самолети.

Отъ две години английскитъ бойни кораби усилено се преустройватъ за побиране по единъ или два самолета.

Линейнитъ кораби „Repulse“ (преустройката му вече завършена), „Neison“, „Valiant“, „Barham“, „Renown“, насятъ по 1 водосамолетъ. Оставатъ още 10 кораба безъ устройство за носене самолети.

Отъ съществуващитъ 56 кръстосвачи, само 20 иматъ по единъ самолетъ.

— Съгласно бюджета на английското морско министерство, предвидени сж слѣднитъ нови заплати на първитъ морски лордове:

Първиятъ морски лордъ, началникъ на адмиралния щабъ получава годишно 4525 лири стерлинги (надъ 3 милиона лева); вториятъ—началникъ на личния съставъ—3350 лири (2250000 лева); третиятъ лордъ, заведующъ снабдяването—3000 лири (2,100,000 лева) и четвъртия лордъ на горивнитъ материали и

превоза) получава—2700 лири (1,850,000 лева).

Франция

—Линейниятъ корабъ „Дюнкеркъ“ е привършилъ благополучно първитъ си пробни плавания.

Еднотипниятъ на него, „Стразбургъ“ ще бжде спуснатъ на вода на 29 октомври н. г.

—Строящиятъ се отъ октомври 1935 год., 35,000 тоненъ линейенъ корабъ ще носи името „Ришелио“.

Постройката на еднотипния на него линейенъ корабъ, който до сега се знаеше, че ще носи името „Вердюнъ“, ще бжде кръстенъ съ ново име—„Жанъ Бартъ“. Постройката му е възложена на корабостроителницата Шантиеръ-дю-ла Луаръ въ Сентъ-Назаръ, обаче не е напълно установено где ще бжде положенъ въ постройка: дали на голѣмия докъ, гдето бѣ построена „Нормандия“ и понастоящемъ се намира въ строежъ „Стразбургъ“, или за целта ще бжде построенъ специаленъ докъ съ дължина 310 м.

Морското училище въ Брестъ.

На 31 май н. г. е била осветена отъ председателя на републиката новопостроената монументална сграда на морското училище.

Ежедневната преса, по тоя поводъ отбелязва, че новото французско морско училище е най-красивото и най-голѣмотакова въ свѣта.

Училището е пригодно за побиране на 250 ученика, обаче презъ настоящата година, випуска се състоялъ само отъ 75 души, когато миналата година е билъ 100.

Италия

Съгласно изнесеното въ чуждата преса, Италия е предвидила 715 милиона лири за нови строежи.

Предвиждало се ускоряване постройката на двата 35,000 тонни линейни кораби, бързоходнитъ кръстосвачи и изтрѣбители, а сжщо и увеличаване числото на подводницитъ до 100 и засилване на морскитъ въздушни сили.

Предвиждало се сжщо постройката и увеличаването броя на упорнитъ пунктове, въздушнитъ пристанища и летищата въ Сардиния, Либия и Еритрея.

Съ това Италия целѣла да осигури своето господство, поне въ

източната частъ на Сръдиземно море и на морския пжтъ Западъ-Изтокъ.

Съ това значението на упорнитъ пунктове Малта, Бизерта и Тунисъ споредъ италианско мнение, ще бжде значително намалено.

Къмъ 1 априлъ 1936 год. въ постройка се намиратъ следнитъ наливни кораби (такива за течнo гориво) съ водоизмѣстване по-голѣмо отъ 1000 бр. р. тона.

Д ѣ р ж а в и	Число
Англия и Ирландия	21
Германия	16
Холандия	12
Швеция	7
Америка	6
Япония	6
Дания	3
Франция	1
Данцигъ	1
Италия	1
Испания	1
Аржентина	1
Всичко	76

ОТЪ ГДЕ ПРОИЗЛИЗА СИНИЯТЪ ЦВѢТЪ НА МОРЯШКАТА ФОРМА.

Английскитъ кралъ Георгъ II билъ голѣмъ поклонникъ на женската красота. Най-много му харесвала леди Бедфордъ, прочута красавица презъ неговата епоха.

Веднѣжъ кралътъ срещналъ красавицата въ Хайдъ Паркъ, Лондонъ. Тя била на конъ и носила тъмносиня рокля съ бѣла яка на плещитъ. Тази рокля толкова много се харесала на краля, че той веднагъ заповѣдалъ английскитъ моряци за въ бждеще да носятъ тъмносини дрѣхи. Така се лансирала морскосинята боя, като цвѣтъ за моряшкото облѣкло. Дотогова моряцитъ навѣждае сж носили само бѣли и червени дрѣхи.

По късно и останалитъ европейски страни сжщо въвели тъмносиния цвѣтъ въ формата на своитъ моряци.

Сега всички моряци въ свѣта носятъ тъмносиния форма.

Смѣлата флотилия.

Райко бѣ пазачъ на маякъ № 2, построенъ на малкъ и скалистъ полуостровъ, вдаденъ въ морето. Грамадни подводни скали съ чудновати форми ограждаха отсѣчения носъ на полуострова и бѣха причина за много нещастия и злополуки съ плаващитѣ край брѣга кораби. Откакто построиха обаче фара, подобни нещастия не се случваха вече.

Райко бѣ бившъ морякъ, служилъ дълги години като подофицеръ въ флота и Дунавската флотилия. Презъ Балканската и Междусъюзническа война, той бѣ взелъ живо участие въ състава на сформираниятъ отъ флотилията отрядъ, който действуваше въ прибрѣжнитѣ води на Мраморно и Бѣло морета.

Следъ уволнението си по прослужено време, Райко пожела да преживѣе остатъка отъ своя животъ на брѣга на Черното море, чийто води той така дълго е кръстосвалъ на дължъ и на ширъ. Затова той се засели въ малкото и живописно селце скъпано въ западното възвишение на полуострова. Следъ постройката на фара, Райко съ охота прие длъжността пазачъ, като се пренесе въ едината малка къщурка, гдето имаше тихо и щастливо съ своята жена.

Фаропазача имаше единственъ синъ, който завърши морскитѣ науки и отъ една година бѣ произведенъ въ първи офицерски чинъ.

Младия мичманъ, често минаваше съ кораба на който служеше покрай скалистия полуостровъ и отправяше погледъ къмъ издигнатата на скалата малка къщурка. Много пжти, въ кржгътъ на неговия далекогледъ той откриваше едрата и снажна фигура на своя баща, застаналъ като неподвиженъ гранитенъ стълбъ, надъ самия спускъ на скалата и отправилъ благоговѣйно взоръ въ малкото корабче, което разпънваше съ стоманеното си чело синитѣ водни пространства. Жилавата старческа ржка се издигаше почтително за поздравъ...

Въ една тиха, тъмна нощъ, отсѣчени стжлки бързо отекнаха по крайбрѣжната скала и спрѣха предъ вратата на малката къщурка. Младиятъ мичманъ, синътъ на фаропазача бѣ неочаквано дошълъ за да прекара единъ месецъ при своитѣ родители. Радостта на старцитѣ бѣ голѣма. Той здраво притисна до широкитѣ си гърди своя възмажалъ синъ и приятелски го потупа. Майката отрони сълзи на радостъ. И занизаха се дни и нощи, въ които баща и синъ взаимно разговаряха за морето, корабитѣ и службата. Синътъ

разказваше за настоящето и бъдещето, а бащата — за миналото и славнитѣ подвизи на малкия български флотъ презъ последнитѣ войни...

— Ехъ, синко! и азъ бѣхъ нѣкога като тебъ: младъ, бодъръ, силенъ. И чудеса вършихме ние, младитѣ български моряци... така започваше фаропазача Райко, седналъ на каменната скамейка до своя синъ. Непрогледна нощна тъмнина обгръщаше двете фигури и ги връщаше десетки години назадъ при други времена и друга обстановка.

Стареца смучеше запалената цигара, която като разпалено вжгленче проблѣсваше въ нощта и освѣтляваше загубѣлото му лице.

Фарътъ, въ равни промеждутъци време тихо мигаше като огромно око, бдѣщо за безопасността на минаващитѣ край скалистия полуостровъ кораби. Стареца продължи.

— Недостатъчни и примитивни бѣха срѣдствата на нашия отрядъ моряци отъ Дунавската флотилия, който презъ Балканската война действуваше по брѣговетѣ на Мраморноморе.

Привсе това, съ чудновата настойчивостъ, умение и воля, храбрия български морякъ достойно изпълни възложената му задача.

Спомямъ си, въ една също такава тъмна нощъ, нашата „смѣла флотилия“, съставена отъ шестъ лодки: три десеторки и три рибарски. Бѣше готова за пжти. На всѣка отъ тѣхъ бѣха натоварени по 2 заградни мини. Обслужата, все снажни и жиливи гребци бѣ заела мѣстата. Миньоритѣ се намираха на кърмата.

Следъ влизане на началницитѣ подаде се установениятъ сигналъ за трѣгане. „Смѣлата флотилия“ отблъсна отъ брѣга и се изниза въ строй върволица въ откритото Мраморно море. Тя потжна въ нощта. Горнитѣ ржбове на лодкитѣ, поради тежкия товаръ стърчаха едва нѣколко прѣста надъ водата. Безъ всѣкакви свѣтлини, но съ огнени сърдца; безъ механизирани двигатели, но съ здрави и жиливи мишици, подъ напора на които, греблата равномерно се огъваха, „Смѣлата флотилия“, полколявана излеко отъ слабо вълнуващото се море, бързо се насочваше къмъ опредѣления районъ около залива Чанта дере и Шаркьой, въ чийто води трѣбваше да постави минни загради. Предния день турски бойни кораби бѣха приближили тия мѣста и безпокояха съ артилерийски огънь нашитѣ позиции на брѣга.

Ето защо, отряда моряци получи заповѣдь да минира прибрѣжнитѣ води, като съ това попрѣчи на турския флотъ да приближава безнаказано брѣга.

Задачата, поради липса на необходимитѣ срѣдства и съоръжения, за понятията на моряцитѣ отъ чуждитѣ флоти бѣ трудно осъществима, но за българския морякъ, приученъ слѣпо да изпълнява даденитѣ му заповѣди, въпрѣки всичко, тя бѣ приключена планомѣрно, съ умение и вещина. Достигайки съ помощта на лодчния компасъ опредѣленото мѣсто „Смѣлата флотилия“ зае установения строй и следъ дадения сигналъ, два червени проблѣска съ нощната лампа, хвърли въ водата натоваренитѣ мини. Който има понятие отъ голѣмитѣ стоманени корпуси на заграднитѣ мини, тѣхната тежина, дълги телени вжжета и котва, комуто се случило нѣкога да пътува по море въ тъмна непрогледна нощъ, и съ помощта само на малкия лодченъ компасъ да опредѣля своето мѣстоположение, само той ще може да разбере какъвъ славенъ подвигъ е извършила „Смѣлата флотилия“ — което име тя напълно заслужи, защото още два пжти презъ нощта се върна на брѣга, натовари и хвърли въ морето своя товаръ отъ заградни мини.

Стареца запали нова цигара и продължи.

— Следъ сключаване на мира съ Турция и обявяване войната съ бившитѣ съюзници, „Смѣлата флотилия“ извърши новъ подвигъ: търси и намири хвърленитѣ заградни мини, които извади отъ водата и стовари на брѣга.

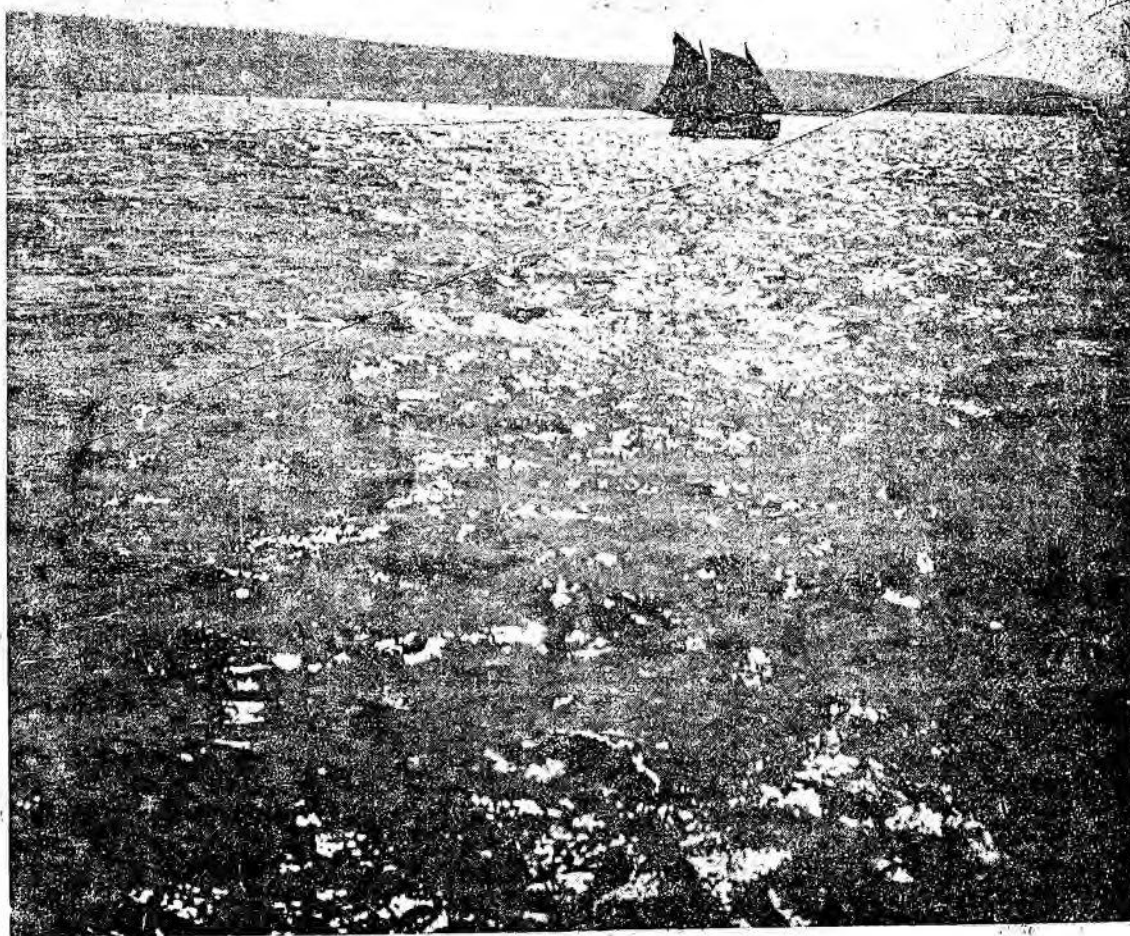
„Смѣлата флотилия“ бѣ натоварена на влака и пренесена по сухо въ Бѣло море срещу Гърция.

И тукъ, при брѣговетѣ на Бѣлото море, при сжщитѣ условия и срѣдства, въ тъмнитѣ нощи на 12, 13 и 20 юни 1913 г. „Смѣлата флотилия“ се впусна съ новъ устремъ и нова смѣлостъ къмъ изпълнение на възложената задача, като постави минни загради предъ Кавала, Порто-Лагосъ и залива Елефтери, съ което попрѣчи на гръцкия воененъ флотъ да наблюдава, обстрелва и стоварва десантъ по Бѣломорското крайбрѣжие.

Така синко, така..., вземайте живъ примѣръ отъ насъ, които въ името на нашия свещенъ и любимъ идеалъ — Велика и целокупна България, превъзможнахме всичко и достойно изпълнихме възложената ни задача.

Стареца млъкна. Две пламъчета се появиха въ очитѣ на младия мичманъ, устремени далече въ необятната морска ширъ, пламъчета, запалени отъ буйналия вътрешенъ огънь на светоудайна и върна служба на родното море за нови и смѣли подвизи въ бранъ на Родината.

Бориславъ Ив. Поповъ.

МОРСКИТЪ СЪСТЕЗАНИЯ ВЪ ВАРНА.
Моментъ отъ състезанията по вѣтроходство съ лодки десеторки.